

పి.వి.వి.ఎస్. మాస్టర్

ఇతి పశువు

సీసాలోని విస్కీని అయిదు గ్లాసుల్లోను నింపుతూ అన్నాడు సంతోష్.
 | “పూవుకు తావి, కంటికి రెప్పలాగే మధువుకి మగువ తోడులేక
 పోతే అందం లేదు గురూ! అయినా ఈ పార్టీ ఎరేంజ్ చేసినవాడివి,
 ఆ మాత్రం ఎరేంజ్ చెయ్యలేకపోవటం మన యూనియన్ కే
 ఇన్ సల్ట్ గురూ!”

“కర్ణె, వెరీ ఇన్ సల్ట్ గ్రేట్ ఇన్
 సల్ట్ ఇంకవరకూ ఇలాటి పార్టీలు మన
 కలవాటు లేదు ఇప్పుడిలా అలవాటు
 చేసుకోకూడదు” అంటూ బెదాల దాకా
 పోనిచ్చిన గ్లాసును మగువ లేకండుకు
 నిరసనగా ఊదీల్ పై పెట్టిపాడు పాటి
 మిగతా ముగ్గురీ చూసి, “ఫెండ్స్

ఇలాటి పార్టీలో మీకేమైనా సంతృప్తి
 కలుగుతుందా? పురాణాల్లో దేవేంద్రుడు
 కూడా రంభా, ఊర్వశు లెవరూ ప్రక్కన
 లేకుండా మధువును సేవించాడా? అలాగే
 ఏరాజ్యంలోనైనా, ఏరాజైనా, ఏమంత్రయినా
 ఏ రాజకీయనాయకుడైనా మగువ ప్రక్కన
 లేదే పార్టీ జరుపుకున్నారా? ఆలోచించి

దండి, ఇలాటి పార్టీలెందుకు చేసుకుంటాం? వినోదానికి ఆడది ప్రక్కని లేకుండా ఏం వినోదం? ఆలోచించండి ఈ పార్టీ నేను మాత్రం అంగీకరించను ఈ విషయంలో సంతోషతో నేను పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాను వాడుకగానే మిష్టరానంద్?'' అని అన్నాడు

“కరెక్ట్ మేఘా, ఈ పార్టీని అంగీకరించలేం”

మిగతా ఇద్దరూ కూడా వెదాలదాకా పోవించిన విస్కీ గ్లాసుల్ని ఊబిల్మీద పెట్టేసారు మళ్ళీ వినోద్ కుమార్ కి అది ఒక రకంగా అవమానంగా అనిపించింది ఆత్మాభిమానం దెబ్బ తిన్నట్లుగా వాచవడాడు

“ఫ్రెండ్స్ ఒక్కసారి నా మాట వినండి కొన్ని కారణాలవల్ల మీ కోరిక నెరవేర్చ లేకపోయాను ఇవాళ్టికిది కాసియండి ప్లీజ్”

“నో నో ఇప్ యూ దోంట్ మైండ్ మేం విజం చెపుతున్నాం మాకేం రుచిలేదనిలో” కళ్ళలోంచి ఎర్రని యవ్వనపు నెగలు కక్కుతూ అన్నాడు సంతోష్

“ఓ కే అలాగే కానివ్వండి జెస్ట్ హాఫెనవర్ టైమ్ లో నేను మీ కోరిక తీరుస్తా” అంటూ గ్లాసును పెదాల కానించి, గ్లాసులోని విస్కీని గడగడా త్రాగాడు. మిగతా ఫ్రెండ్స్ ను చూస్తూ అన్నాడు మదన్

“ఏం సంతోష్ వాటిజ్ యువ రొపీనియన్ అంతవరకూ వెయిట్ చేదా మంటావా?”

“ఓ కే. నో నో వై అన్ నెన సర్లీ లెటజ్ స్టార్ట్ ఆవర్ పార్టీ (డ్రీంక్స్)” అంటూ నలుగురు గ్లాసుల్ని చీర్సు తీసుకొని విస్కీని సేవించారు ప్రక్కనున్న సీసాలోంచి విస్కీని మళ్ళీ గ్లాసులో పోసుకుని మంచినీళ్ళు త్రాగినట్లు త్రాగి గ్లాసు క్రింద పెట్టాడు సంతోష్

“మిష్టరానంద్, మీరు నాతో రాగలరా” అన్నాడు వినోద్

“సంతోషంగా” అంటూ చేతిలో గ్లాసును క్రిందవదేసి లేచాడు ఆనంద్

“మిష్టర్ వినోద్ ఆలస్యం చెయ్యొద్దు ‘అకలి’తో ఉన్నాం” అన్నాడు సంతోష్

సంతోష్ మాటలు వినిపించుకోకుండానే కారు దగ్గరకు వెళ్ళి తలుపు తీసి స్టీరింగ్ ముందు కూర్చున్నాడు వినోద్, ప్రక్కగా ఆనంద్ కారు రివ్యూన దూసుకుపోయింది.

గ్లాసులో మళ్ళీ మందు నింపుకో బోతున్న సంతోష్ చేతులు సీసానలాగే వుంచేసాయి యాంత్రికంగా అతడి మస్తిష్కంలో ఆలోచనలు ముసురుకున్నాయి.

‘తనెవరు? తన తాహతేమిటి? వీళ్లతో తనకు పరిచయాలేమిటి? తన మాటల కంత విలువెందు కిస్తున్నాను వీళ్ళ?’

వీలైతే బాధలేవు, బెంగలేవు, బాధ్యతల బరువులేవు ఒకడు కోట్లకు వారసుడు కాబోతున్నాడు ఒకడు కాబోయే మినిష్టరు కుమారుడు ఇకనే? ఒక రాష్ట్రాన్ని తినొచ్చు ఒకరు సుగర్ ఫ్యాక్టరీ అధికారి ఇంకోడు కరెన్సీలను తయారు చేసుకోగలడు!

‘హారతి’ లో కృష్ణంరాజు, భారతి

వీళ్ళ తండ్రులు పదేపిమంది వెళ్ళాలకి మొగుళ్లు వీళ్లు పాతికమంది కౌతారు కావోతే హైద్రాబాద్ నవాబుల్లాగా వందల మంది, వేలమందితో కులకగలరు తగలణ్ణీ వాళ్ళకేం ఖాతరేదు వాళ్ళ డబ్బు తరిగిపోదు వాళ్ళ మేడలు కూలిపోవు వాళ్ళ సంసారాలు నాశనం కావు వాళ్ల ఆస్తులు హరించుకుపోవు వాళ్లు తల్పు కుంపే కొండమీది కోతిని చ వాళ్ళని పుట్టించిన బ్రహ్మ ని పాదాక్రాంతుల్ని చేసుకోగలరు దేవేంద్రుడి పక్కలో శబీ దేవిని లాక్కు రాగలరు

మరి తను.

తనకేముంది? తనకి తండ్రి లేడు తండ్రి గడించిన ఆస్తి లేదు హోదాలు పలాయించడానికి అధికారం లేదు:

కాని—తన మట్టా ఆశలు నిర్మించు కొని, తననో గొప్పవాడిగా తయారు చేయాలని, అహర్నిశలు కష్టపడి డబ్బు సంపాదించే అక్కమాత్రం ఉంది!

మరి తను చేస్తున్నదేంటి?

తన అక్క ఆశలు నెరవేరేదెప్పుడు? తనెందు కిలా దిగజారిపోతున్నాడు?

“వాట్ వాట్ మిష్టర్ సంతోష్. వాటారూ ఢింకింగ్ ఎబౌట్? కానీ ఆప్పుడే ఏవో దిగులు కనిపిస్తోంది ముఖంలో పరీక్షలు దగ్గర పడుతున్నాయనేగా? నువ్వెప్పుడూ ఇంతే నాన్నెన్ను. చదువు చదువు వెధవ చదువు ఏం చదువులోయ్. ఏం విద్యాలయాలు మనవి? హైస్కూళ్ళు, కాలేజీలు, యూనివర్సిటీలు అన్నీ రాజకీయాలతో మురిగిపోయి.

ముక్తిపోయి వున్నాయి లెటిట్ బి
స్వాష్. డోంట్ డింక్ ఆఫ్ దబ్; నాన్
సెన్స్ కానీ " అంటూ గ్లాసును మరి
కొంచెం ముందుకు తోసిన చక్రపాణి
మాటలకు మళ్ళీ ఈ లోకంలో పడ్డాడు
సంతోష

చక్రపాణి మాటలలో ఎంతో యదార్థం
కనిపించిందతడికి.

'తనను తాను పూర్తిగా మరిచిపోవాలి!

తన కిప్పుడేం లోటు; తనకి పెద్దపెద్ద
భవంతులు లేకపోయినా, ఆస్తులేకపోయినా
వాటికి వారసులైన స్నేహితులున్నారు
తను కావాలన్నది తెచ్చి పడేసే కుబేరు
లున్నారు మరి తనెందుకీ ధర్మి ఎట్టా
ప్పియర్ గురించి ఆలోచించాలి నో
నో... వీలేదు ' అనుకుంటూ గ్లాసును
నోటి దగ్గరకు తీసుకున్నాడు

* * *

కారు రోడ్డుమలుపు తిరుగుతోంది

జనం అక్కడక్కడ తిరుగుతున్నా
రింకా

చిన్నచిన్న చినుకులు ఉండి ఉండి వడు
తున్నాయి మరో ఘడియలో వాన వచ్చే
సూచనలని తెలియజేస్తున్నాయి దట్టమైన
మేఘాలు. కళ్లను కప్పే కామంలాంటి
చీకటి రోడ్డు నిండా లైట్లూరి మళ్ళీ వెలుగు
తున్నాయ్.

"వినోద్ ఆలస్యం అయిపోతోంది
ఎక్కడైనా బుక్ చేస్తే పోయేదిగా"

"నో. ఇవాళ నేననుకున్నంత మంచి
పార్టీ యివ్వాలంటే..లేకపోతే ఇంతైనాక
నాకు గ్రేట్ ఇన్నల్స్" అంటూ పాంటు
జేబులోంచి సిగరెట్ పాకెట్ ని తీసి

తానొకటి తిసుకొని, అనందికొకట
అందించాడు.

"గురూ! సంతోష్ తెచ్చిన వారికంటే
యంగ్ లేదీని పట్టి తీసికెళ్లా లీరోజు.
కాకపోతే చందలు వేలైనా తగలదనీ"
అంటూ కారుని మరో మలుపు తిప్పాడు

చినుకులు బట్టల్ని తడిపేటంతగా
మారాయి

జనం చేరవలసిన చోటుకు చేరు
కుంటున్నారు ఆతృతతో

కారు నెమ్మదిగా పోతోంది

టైము తొమ్మిదిన్నర దాటిపోతోంది

కారు మరో ఫర్లాంగు ముందుకు

పోయింది వినోద్ కళ్లలో కాంతిరేఖ

తళుక్కుమంది. కారు వెలుతురులో పాతి

కేళునిండినట్లుగా ముగ్ధమోహనంగా మెరిసి

పోయే శ్రీఅకారం తడిసిన బట్టలతో

తెల్లటి పాలభాగాన తుమ్మెదల్లాంటి నల్లటి

ముంగురులు. తామరాకు మీద నీటిబొట్టులా

ముఖం మీద మెరసి పోతున్న వర్షపు చిను

కులు దేవలోకం నుంచి వూడి పడిన దేవ

కన్యలా, రంభలా, ఊర్వసిలా అందానికి

ఆవయవా లొచ్చినట్లు ఆమె చేతిలో

కొన్ని కాగితాలు

"అనంద్, గ్రేట్ పార్టీ" అంటూ

కారుని ఆమెకు ముందుగా తీసికెళ్ళి సడన్

బ్రేక్ వేశాడు ఆమె తప్పుకుంది కంగా

రుగా డోర్ తలుపు తీసుకొని ఇవతలికి

వచ్చి, "వాట్ షేడమ్ తడిసిపోతున్నట్టు

న్నారు కారెక్కండి ఎంతవరకో చెప్తే

డ్రాప్ చేస్తాను" అన్నాడు వినోద్

"ఛాంక్కు ఆవసరంలేదు. నేను నడిచి

వెళ్ళిపోగలను " అంటూ తప్పించుకొని వెళ్ళిపోబోయిందామె

"అనవసరంగా మొఖమాట పడిపోతున్నారూ రండి మరేం భయపడ నవసరం లేదు " ఆనంద్ అన్నాడు చేతిలో పిగిరెట్ నీ దూరంగా విసిరేస్తూ

"స్టీజ్ నాకేం మొఖమాటం లేదు నన్ను పోషిస్తుంది " అంటూ చిరాకు భయం మిశ్రితమైన స్వరంతో అందామె ఆమె కళ్ళల్లో పులిసోటికి చిక్కిపోబోతున్న మేకపిల్ల కళ్ళలోలాటి భయం

"రండి మేడమ్ సిగ్గుపడితే ఎలా?" ఆమె చేతిని పట్టుకొని కారులోకి లాగి గట్టిగా తలుపేసి కారుని వేగంగా పోనిచ్చాడు ఆనంద్ ఆమెని రెడుచేతులతో గట్టిగా పొదివి పట్టుకున్నాడు నక్కనోట్లో సగం ప్రాణంతో గిరిగిలా కొట్టుకుంటున్న కోడిపెట్టలా అరుస్తోందామె.

"వదలండి విడిచి పెట్టండి. ఏమిటి రాక్షసత్వం?" ఇంకా ఏమేమో

"ష గొడవ చేయకు " ఒక కత్తో డ్రైవ్ చేస్తూ, మరోచేత్తో ఆమె నోటిని గట్టిగా మూసాడు వినోద్

కారు చేరవలసిన చోటు చేరుకున్నాక గట్టిగా హారన్ నొక్కాడు అతడి కళ్ళలో అవ్యక్తమైన ఆనందం ఏదో మహాద్బుతాన్ని సాధించిన వానిలా, భగవంతుణ్ణి తెలుసుకున్న భక్తునిలా, పొటాషియం సైనేడ్ రుచి చూసాక చావకుండా బ్రతికే వున్న సైంటిఫ్ట్లా, అతడి కళ్ళలో అవ్యక్తమైన ఆనందం:

కారు హారన్ గట్టిగా నొక్కాడు మళ్ళీ

తగా గదిబయట కొచ్చారు

"మిస్టర్ చక్రపాణి హరియ ఈమెని లోపలికి తీపికెళ్ళండి ఆ అరణ్యం, ఇమ్మీడియట్ ఈ త్వర కంగారుగా అంటున్నాడు వినోద్ రక్కుతోంది, తన్నుకుంటోంది దానికి ప్రయత్నిస్తోంది అగ్నిలో భలా కొట్టుకుంటోంది, కెక వెయ్య కుంటోంది కాని వారి కబంధ హ ఆమె నోటిని గట్టిగా మూస్తున్నా ఆమె నోరు నొక్కుకు పోతోంది కొంత సేపటికి ఆమె స్పృహ కోయింది. అంతా ఆమెను లోకి తీ పోయారు కారు షెడ్ లో పెట్టి వదల వినోద్

"వాట్ మోహన్ వేట్క్ ఎ సంతోష్"

"నో అతడికి తెలివి లేదిప్పు డోసెక్కువై " ఇంచుమించు ఆ కూడా ఆచే స్థితిలో వున్నా తూలిపోత శరీరాన్ని కొద్దిగా అదుపులో పెట్టుకుంటున్నాడు.

"లేపండి త్వరగా " "తరువాత లేపవచ్చు " "దటూల్ "

* * * ఆమె జీవితం దగ్గమైపోయింది మోహపాశం ఆమెకు ఉరిత్రాడైంది వారి కామ హోమంలోకి ఆమె ధయిపోయింది వారి కామ యాగానికి ఆమె బలి వైంది.

* * *

'సంతోష్ సంతోష్ త్వరగా లే
 డ్ దోంట్ మేక్ లేట్" అన్నాడు
 5 ఆతడు చేసిన ఘనకార్యం
 యంగా చూడవలసింది సంతోష్. బద్ద
 వాళ్ళు విరుచుకుంటూ లేచాడు
 'ష్ లేస్తూనే "వాట్ వినోద్ పై
 య్ సో లేట్ " అన్నాడు విసుగ్గా
 చూసుకుంటూ
 'నా లేచేం లేదు మేమంతా పార్టీ
 ఖకున్నాం మిగిలింది నువ్వే" మదన
 గాన్ అన్నాడు
 'నిజంగా ఈ రోజు మనం అదృష్ట
 లం, ఇంతవరకూ అలాంటి సుందరిని
 వుండనేమో" వినోద్ మాటలు
 వన్న ఆకణ్ణి ఏదో విమృశ్చు లాటిది
 చగా ఒక్కచారి లేచి,

మూలశంకకు
 త్వరగా
 నమ్మకమైన
హెడన్ సా
 విరేపనమంతో
 చికిత్సను పొందండి
 - శస్త్రచికిత్స
 అనసరమంలేదు!

Bansons-2141-TEL 4

"నా లేటనలు లేదు. ఎక్కడ చూపె
 ట్టండి" అంటూ వినోద్ చేయి చూపిన
 దిశగా వున్న గదిలోని కెళ్ళి రెండు తలు
 పులని దభాజన మూసాడు

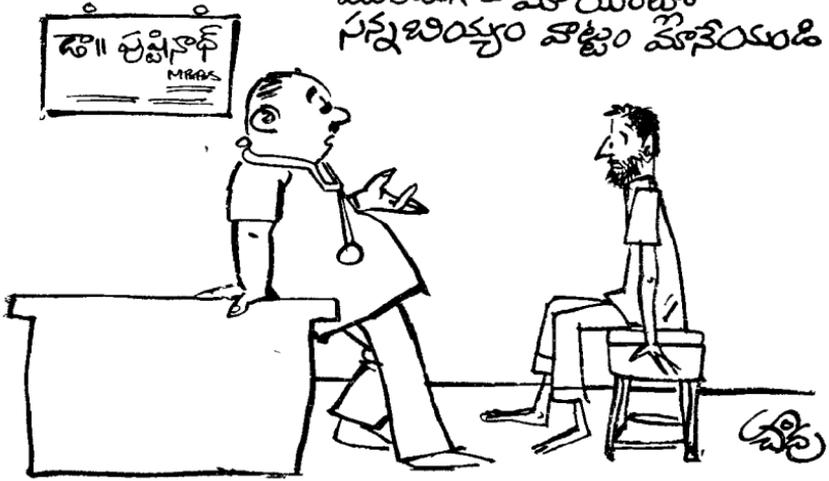
గదిలో పెద్ద మంచం మంచానికి తల
 వేపు, కాళ్ళ వేపు పెద్ద పెద్ద అద్దాలు
 మంచం మీద అందమైన అప్పరన.
 ముఖంమీద చిందర వందరంగా పడిన
 జాట్లు, అర్ధనిమీతిత నేత్రాలు, అర్ధ నగ్న
 శరీరం, అచేతనంగా ఆమె!

మత్తుగా ఆమె పక్కన చేరాడు
 రెండు చేతులతో ఆమెను కౌగిల్తో
 చేర్చుకో బోయాడు
 ఆమె నోసారి తీక్షణంగా చూసాడు.
 అంతే!

అతను కౌగిలించుకో లేదు ఆమెను
 ముద్దు పెట్టకోలేదు ఆమె మీదకి వారగ
 లేదు తాకలేదు అలానే అలానే వుండి
 పోయాడు స్థాణువులా శిల్పంలా, కొయ్య
 బొమ్మలా

అతడి కళ్ళు చూసే శక్తి కోల్పోతు
 న్నాయి అతడి నరాలు పట్లు సడలిపోతు
 న్నాయి అతడి రక్తం గడ్డ కట్టుకు
 పోతోంది అతడిలో చైతన్యం నశిస్తోంది.
 అతడి బుర్ర తిరిగి పోతోంది గుండెల్లో
 లక్షలు, కోట్లు శూనాలు దిగిపోతున్నాయి
 నెత్తి మీద రాళ్ళ వర్షం కాదు పడుగుల
 వర్షం అతడున్న చోట అలాగ పాతాళం
 లోకి వొచ్చుకు పోతోంది అతడి పైన
 ఆకాశం విరగబడి పోతోంది అతడిచుట్టూ
 వున్న మనుషులు, చెట్లు, పక్షులు, ప్రకృతి
 రంగుల రాట్నంలా గిరున తిరిగి

ముంచుగా - మోయింటో
 సన్నబియ్యం వొట్టం మోనేయండి

పోతోంది అతడి చుట్టూ ఎవరో గోతులు తవ్వకున్నారు అందులో తన చేయి కూడా కలుస్తోంది. అందులోకే కూరుకు పోతున్నాడు అతడు. అతడి సంతోషం అతణ్ణి కాలుస్తోంది అతడి కామం అతణ్ణి దహిస్తోంది, అతడు చేసిన పాపాలు అతణ్ణి విరుదుకు తింటున్నాయి

ఎలా వున్నావో, ఏం చేస్తున్నావో, ఏమిటా తున్నావో తెలియని అయోమయస్థితి అతడు,

“అ క్కా!!!” దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా భూకంపం వచ్చి చరాచర ప్రపంచం పెద్ద రొదతో కూలిపోతున్నట్లు పిగులు పడుతున్నట్లు పెద్దగా అతని గొంత

మంటలు మంటలు అతడి చుట్టూరా

1

“భోగలాలసతకు అలవాటుపడి, కర్తవ్య నిర్వహణ మరచి కేవలం ‘ఆనందం’ అని ఏ రకానిదైనా గాని అనుభవించడమే కార్యక్రమంగా ఎందరో ‘సంతోష’ లున్నారు తమవల్ల మరో వ్యక్తి చిత్రహింసకు గురి కాబడుతున్నప్పుడు ‘తమవాళ్ళు’ ఒక రెవరో అలాంటి పరిస్థితులలో చిక్కి కొంటే ఏమాతుంది అన్న చిన్న ఆలోచన చాలు మనుషులు సంస్కార వంతంగా మారడానికి కాని ‘కామం’ కళ్ళు కప్పినప్పుడు ఆమాత్రపు చిన్న ఆలోచనకూడా రాకపోవడం జరుగుతూంది మీ ఆనందంకోసం ‘పరుల’ను హింసించే మహాశయిలారా! ఆ ‘పరుల’లో మీ వారంటే మీ రెంత బాధపడాలో ఆలోచించుకొనండి! అన్యాయాలకు పాల్పడకండి స్వచ్ఛమైన జీవితం సాగించండి”

